

24.04.2023

Ομιλία του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, Αλέξη Τσίπρα, στην Κω (πλατεία Καζούλη)

Γεια σας! Σας ευχαριστώ θερμά για την παρουσία σας και για την υποδοχή σας, εδώ στην όμορφη Κω, στη δημοκρατική Κω, στα δημοκρατικά Δωδεκάνησα.

Είναι μεγάλη η χαρά μου να βρίσκομαι απόψε εδώ, ανάμεσά σας. Και σήμερα πιστεύω ότι όλες και όλοι είμαστε εδώ παρόντες και παρούσες σ' ένα μεγάλο προσκλητήριο, δημοκρατικό προσκλητήριο. Το δημοκρατικό προσκλητήριο για την αλλαγή που θα έρθει με την ψήφο του ελληνικού λαού στις 21 του Μάη.

Είμαι πολύ χαρούμενος αλλά και συγκινημένος που είμαι εδώ στην Κω, στα Δωδεκάνησα. Ξέρω και ξέρετε κι εσείς ότι απ' αυτό το προσκλητήριο το σημερινό, το δημοκρατικό, απ' αυτή την πολύ ωραία συγκέντρωσή μας, λείπει ένα κομμάτι από την καρδιά μας, ένας άνθρωπος, ένας σπουδαίος σύντροφος που αγάπησε τον τόπο του, υπηρέτησε με σθένος και αφοσίωση τις αρχές και τις ιδέες του για ολόκληρη τη ζωή του: Ο Νεκτάριος Σαντορινιός, που τον χάσαμε πρόσφατα, και που ως υπουργός Νησιωτικής Πολιτικής, έκανε πολύ σημαντικά πράγματα για τα Δωδεκάνησα και όλα τα νησιά.

Ο αγώνας που θα δώσουμε λοιπόν για τα Δωδεκάνησα αλλά και για τη χώρα ολόκληρη, θα είναι και δικός του αγώνας. Και θέλω, ξεκινώντας την ομιλία μου, να σας ανακοινώσω ότι στη μνήμη του και προς τιμήν του, θα είμαι εγώ υποψήφιος στα Δωδεκάνησα, προσπαθώντας να αναπληρώσω αυτό το πολύ μεγάλο κενό, αλλά προσπαθώντας και να τιμήσω έναν τόπο που ήταν πάντοτε πρωτοπόρος στους δημοκρατικούς αγώνες του λαού μας.

Ο Νεκτάριος λοιπόν, που χάσαμε τόσο άδικα, είχε ένα όραμα σημαντικό. Ένα όραμα σημαντικό που το κάναμε πράξη, αλλά σήμερα το απαξιώνει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Το μεταφορικό ισοδύναμο για τα νησιά και τους νησιώτες μας, που δεν θέλουμε να είναι πολίτες β' κατηγορίας.

Αυτό το μέτρο, μέτρο πνοής για τη νησιωτική χώρα, έχει αφήσει έκθετο με καθυστερήσεις στις πληρωμές και με άδηλο μέλλον η σημερινή κυβέρνηση. Καθυστερήσεις στις πληρωμές των δικαιούχων που ξεκινούν από 8 μήνες και πολύ συχνά ξεπερνούν τον ένα χρόνο.

Στην πράξη, οι καθυστερήσεις αυτές ναρκοθετούν την ομαλή λειτουργία του μεταφορικού ισοδύναμου, με ανομολόγητο πολιτικό σκοπό την απαξίωσή του, την απαξίωση ενός μέτρου που έχουν αγκαλιάσει από την πρώτη στιγμή οι νησιώτες, ακριβώς διότι απαντά στις πραγματικές τους ανάγκες.

Οι καθυστερήσεις αυτές δεν επιτρέπουν καν την ορθή αξιολόγηση αυτής της καινοτόμου, ριζοσπαστικής μεταρρύθμισης. Σε κάθε περίπτωση, για να έχετε ένα

μέτρο σύγκρισης, το ποσό των 156 εκατομμυρίων κατ' έτος που είχε προϋπολογίσει ο ΣΥΡΙΖΑ για την εφαρμογή του, μόνο το έτος 2019, είναι σχεδόν το ίδιο με το συνολικό ποσό που ισχυρίζεται ότι θα έχει δαπανήσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, τέσσερα ολόκληρα χρόνια. Όσα προϋπολογίσαμε εμείς για τον πρώτο χρόνο, αυτοί θα έχουν δώσει για τέσσερα ολόκληρα χρόνια. Για να έχετε ένα μέτρο σύγκρισης, πώς προσπαθούν να απαξιώσουν αυτό το μέτρο.

Εμείς λοιπόν στο όραμα και στη μνήμη του Νεκτάριου, θα το θέσουμε ξανά σε εφαρμογή. Και θα το κάνουμε πράξη. Και θα κάνουμε πράξη κι ένα άλλο όραμά του που δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει ο ίδιος: Μετά το μεταφορικό ισοδύναμο, θα φέρουμε και το υγειονομικό ισοδύναμο.

Πρόκειται για μια στοχευμένη δέσμη παρεμβάσεων για την καταπολέμηση της υγειονομικής ανισότητας μεταξύ της νησιωτικής Περιφέρειας και του κέντρου. Στη δέσμη αυτή συμπεριλαμβάνονται:

Πρώτον, η κατά προτεραιότητα ανάπτυξη ισχυρών δημόσιων δομών και υπηρεσιών υγείας στα νησιά, με αναβάθμιση του μισθολογίου του υγειονομικού προσωπικού, με μονιμοποίηση των υγειονομικών που υπηρετούν, με μόνιμες προσλήψεις, με εφαρμογή ειδικού πλαισίου κινήτρων (μισθολογικών, στεγαστικών, φορολογικών και διοικητικών) για τη στελέχωση και παραμονή των ανθρώπων του ΕΣΥ στις νησιωτικές περιοχές.

Δεύτερον, η αξιοποίηση ακόμη και του μη συμβεβλημένου με τον ΕΟΠΥΥ ιδιωτικού τομέα στις νησιωτικές περιοχές, όταν ο δημόσιος τομέας αδυνατεί να καλύψει την ανάγκη, με απευθείας αποζημίωση των πολιτών για τις υπηρεσίες που χρησιμοποιούν, έχοντας ως βασικό κριτήριο την ελάφρυνσή τους από πρόσθετες δαπάνες υγείας.

Τρίτον, η πλήρης εγγύηση από την πολιτεία της πρόσβασης των νησιωτών στις απαιτούμενες υπηρεσίες υγείας εκτός τόπου κατοικίας τους, εφόσον οι αναγκαίες υπηρεσίες δεν παρέχονται ούτε από το ΕΣΥ, ούτε από τον ιδιωτικό τομέα σε μία νησιωτική περιοχή. Η πλήρης ανάληψη της ευθύνης περιλαμβάνει την κάλυψη της σχετικής δαπάνης μετακίνησης και διαμονής στο πληρέστερο μέρος, είτε νησιωτικό, είτε της Κεντρικής Ελλάδας που έχει δομές, μονάδες Υγείας και Νοσοκομεία.

Τέταρτον, η μηδενική συμμετοχή στη φαρμακευτική δαπάνη των χρόνιων ασθενών (διαβητικών, καρδιοπαθών κ.α.) που ζουν στα νησιά.

Αυτή είναι η δέσμη μέτρων που δεσμευόμαστε ότι θα υλοποιήσουμε, να καταστήσουμε τους νησιώτες μας πολίτες ίσων ευκαιριών και ίσων δικαιωμάτων με όλους τους υπόλοιπους πολίτες.

Γιατί δικαιοσύνη παντού σημαίνει πάνω απ' όλα ίσες δυνατότητες πρόσβασης στην Υγεία για όλους τους πολίτες σε όλη την επικράτεια. Και αυτό σημαίνει προτεραιότητα στα νησιά μας, προτεραιότητα στη νησιωτική Ελλάδα. Την Ελλάδα της πρώτης γραμμής. Γι' αυτήν θέλουμε ν' αγωνιστούμε, αυτή θέλουμε να υπηρετήσουμε.

Φίλες και φίλοι, πολίτες της Κω, έμεινε λιγότερο από ένας μήνας από τη μέρα εκείνη που προσδοκάμε όλοι, ο λαός με τη ψήφο του κάνει το μεγάλο βήμα προς τη δικαιοσύνη και την αλλαγή. Τη μέρα εκείνη που θα πει το αποφασιστικό όχι στο καθεστώς της ακρίβειας, των σκανδάλων, των υποκλοπών και της διαφθοράς. Στο καθεστώς Μητσοτάκη. Και το μεγάλο και αποφασιστικό ναι στον ΣΥΡΙΖΑ-

Προοδευτική Συμμαχία και στην προοδευτική κυβέρνηση. Και είμαι βέβαιος ότι τίποτε δεν θα είναι ίδιο σ' αυτή τη χώρα, το βράδυ της 21ης Μαΐου. Η Ελλάδα θα αφήσει πίσω της τέσσερα δύσκολα, τέσσερα σκληρά χρόνια. Θα αφήσει πίσω της την ανασφάλεια, την ανησυχία, την αγωνία και θα κάνει ένα πρώτο αλλά αποφασιστικό βήμα προς την ελπίδα αλλά και τη σιγουριά. Το πρώτο βήμα για δικαιοσύνη παντού σ' αυτό τον τόπο.

Αυτή η σκέψη, αυτό το όραμα είναι που, όπως βλέπω, κινητοποιεί όλο και περισσότερους ανθρώπους σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας, όπου βρίσκομαι τις τελευταίες μέρες, απ' άκρη σε άκρη. Γιατί η ελληνική κοινωνία περνάει κάθε μέρα από τον σκεπτικισμό, τον προβληματισμό, τον θυμό, στην απόφαση. Και από την απόφαση στη συμμετοχή.

Ξέρουμε. Μπορούμε. Θα βγάλουμε την Ελλάδα απ' αυτό τον βάλτο. Και θέλω να σας πω ότι αυτή είναι μια κορυφαία στιγμή, η στιγμή της λαϊκής ετυμηγορίας, πάνω απ' όλα ενότητας ενός λαού. Ενός λαού που τον ενώνουν δύο λέξεις εγγεγραμμένες στην ίδια του την ταυτότητα.

Η μία λέξη, είναι ο ίδιος ο Εθνικός μας Ύμνος. Και η άλλη είναι ο λόγος για τον οποίο γνωρίζουν αυτό το λαό απ' άκρη σ' άκρη, σε όλο τον κόσμο. Η μία λέξη είναι η Ελευθερία, η δεύτερη λέξη είναι η Δημοκρατία. Η Ελευθερία και η Δημοκρατία.

Η ελευθερία και η δημοκρατία πάντοτε μας οδηγούν στα μεγάλα διλήμματα των καιρών. Έχουν πολλούς αγώνες, πολλές θυσίες, πολλή ιστορία πίσω τους για να μπορεί οποιοσδήποτε να τις βεβηλώνει και να τις υποτάσσει σε προσωπικές ιδιοτέλειες.

Άκουσα τις προηγούμενες μέρες κ. Μητσοτάκη να λέει ότι η απλή αναλογική είναι παγίδα του ΣΥΡΙΖΑ. Και δεν βλάπτει, λέει, τη Νέα Δημοκρατία, αλλά βλάπτει την ίδια τη δημοκρατία. Και αναρωτιέμαι: Άραγε, πόσο φόβο αποπνέει αυτή η άποψη; Φόβο μπροστά στον κυρίαρχο λαό.

Γιατί, τι άλλο σημαίνει, εκτός από φόβο, όταν ένας πρωθυπουργός, μάλιστα, που υποτίθεται ότι χαίρει της εκτίμησης του λαού, καταγγέλλει το πιο απλό και τίμιο εκλογικό σύστημα που υπήρξε ποτέ, το εκλογικό εκείνο σύστημα που διασφαλίζει την αυθεντική αποτύπωση των πολιτικών συσχετισμών, την ισότιμη συμμετοχή του πολίτη στις αποφάσεις, τη δικαιοσύνη στη ψήφο;

Η αλήθεια είναι απλή. Έτσι βολεύονταν εδώ και δεκαετίες. Έλεγαν ότι έχουν αυτοδύναμες κυβερνήσεις ενώ στην πραγματικότητα είχαν μειοψηφικές κυβερνήσεις στον ελληνικό λαό. Έτσι βολεύονταν, επί δεκαετίες. Άθλιες πολιτικές που επιβάλλονται με άθλια μέσα και με τον λαό να συμμετέχει τόσο όσο, μια φορά κάθε τέσσερα χρόνια.

Τόσο όσο χρειάζεται για να διαιωνιστεί η εξουσία τους. Είναι, λοιπόν, αυτό το «τόσο όσο» των κυβερνήσεων των αλαζονικών, των δήθεν αυτοδύναμων αλλά μειοψηφικών, είναι που έφερε την Ελλάδα στα βράχια. Αυτοδύναμες ήταν οι κυβερνήσεις που μας χρεοκόπησαν. Αυτοδύναμες ήταν οι κυβερνήσεις που με αλαζονεία οδήγησαν την κοινωνία στα πρόθυρα της απελπισίας.

Αντί λοιπόν το πολιτικό σύστημα να εκπαιδευτεί στον διάλογο και τη συνεργασία, στον σεβασμό της θέλησης του λαού, έπρεπε σώνει και καλά ο λαός μας να εκπαιδευτεί στη στρέβλωση της βούλησης του. Ε, λοιπόν, ήρθε η στιγμή για μια

μεγάλη αλλαγή. Και αυτή η μεγάλη αλλαγή έχει να κάνει και με το μοντέλο, με τον τρόπο διακυβέρνησης.

Έρθε η στιγμή να πούμε «όχι πια» σ' αυτή τη στρέβλωση της βούλησης του ελληνικού λαού. Σε αυτές τις εκλογές δεν υπάρχουν κόλπα, δεν θα υπάρχουν μπόνους που θα πολλαπλασιάζουν τις ψήφους. Δεν θα υπάρχουν ψήφοι και πολίτες δύο ταχυτήτων.

Την 21η Μάη ό,τι ψηφίζεις στην κάλπη, βγαίνει στη Βουλή. Γι' αυτό και η εντολή που θα λάβει ο ΣΥΡΙΖΑ ως το πρώτο κόμμα στις εκλογές της 21^{ης} του Μάη, θα είναι μια εντολή καθαρή, θα είναι μια εντολή αυθεντική και κρυστάλλινη. Θα είναι εντολή να σχηματίσει ισχυρή, προοδευτική κυβέρνηση.

Γιατί ισχυρή είναι η αυθεντική επιθυμία ενός ολόκληρου λαού και όχι η παραμόρφωσή της μέσα από φίλτρα. Μόνο αυτή η δημοκρατική επιθυμία, η λαϊκή πλειοψηφία, μπορεί να δώσει και θα δώσει σιγουριά και σταθερή κυβέρνηση μακράς πνοής. Αυτή η λαϊκή πλειοψηφία θα σφραγίσει τη μεγάλη αλλαγή και θα γίνει ο εμβρυουλκός της δικαιοσύνης στον τόπο μας.

Και η δικαιοσύνη δεν μπορεί ούτε αυτή να είναι τόσο όσο. Γιατί όπου δεν υπάρχει δικαιοσύνη, βασιλεύει η αδικία, η αλαζονεία της εξουσίας, η ασυδοσία της ολιγαρχίας.

Η δικαιοσύνη πρέπει να είναι αρχή καθολική. Αλλιώς δεν υπάρχει. Η δικαιοσύνη πρέπει να είναι παντού. Στην οικονομία, στην κοινωνία, στο κράτος. Η δικαιοσύνη είναι η θεμέλια λίθος της Ελλάδας που θέλουμε να χτίσουμε. Γιατί η Ελλάδα που ζήσαμε αυτά τα τέσσερα χρόνια, δεν αξίζει σε κανέναν που ζει, εργάζεται, σπουδάζει, ονειρεύεται με εντιμότητα και αξιοπρέπεια σ' αυτόν τον τόπο.

Έχω λοιπόν σήμερα εδώ στην Κω να μεταφέρω σε όλους εσάς, πολίτες της Κω, των Δωδεκανήσων, να μεταφέρω νέα για τον κύριο Μητσοτάκη που φοβάται όσο περνούν οι μέρες και φτάνουμε στην κρίση του λαού, φοβάται πολύ και το δείχνει: Έρχεται λοιπόν η ώρα και η μέρα της αλλαγής.

Έρχεται η μέρα που οι φωνές όλων θα ενωθούν. Οι φωνές των ανθρώπων που έχασαν άδικα τους δικούς τους ανθρώπους στην πανδημία. Είμαστε η χώρα με τον χειρότερο αριθμό νεκρών στην αναλογία του πληθυσμού μας.

Έρχεται η ώρα να ενωθούν οι φωνές αυτών που δουλεύουν απλήρωτα δωδεκάωρα.

Αυτών που δυναστεύουν τις ζωές τους οι εισπρακτικές εταιρείες.

Αυτών που κινδυνεύουν άμεσα τα σπίτια τους με πλειστηριασμό, διότι δεν προστατεύεται πια η πρώτη κατοικία.

Αυτών των νέων παιδιών με όνειρα για το αύριο και με αποφασιστικότητα για τη ζωή, που τούτες τις μέρες βρίσκονται στα σπίτια τους και διαβάζουν, δουλεύουν σκληρά γιατί διαγωνίζονται στις πανελλαδικές εξετάσεις και κάνουν όνειρα για το αύριο. Αλλά έχουν κι αυτά δικαίωμα ψήφου και πρέπει να μιλήσουμε σε αυτά τα παιδιά. Να δώσουμε προοπτική, να δώσουμε μέλλον, να τους ακούσουμε τι έχουν να μας πουν.

Έρχεται λοιπόν η ώρα, όλες αυτές οι φωνές απ' άκρη σ' άκρη της χώρας να ενωθούν και να πουν δυο λέξεις: Ως εδώ! Δεν πάει άλλο με την αδικία, με την αισχροκέρδεια, με την αναξιοπρέπεια, δεν πάει άλλο!

Και μπορώ να πω κι άλλα δίπλα στην αδικία, στην αισχροκέρδεια, την αναξιοπρέπεια. Μπορώ να προσθέσω και τη λέξη “ανασφάλεια”, γιατί αυτό βιώνει σήμερα ο μέσος πολίτης: Ανασφάλεια.

Αλλά να πω κι ένα “ως εδώ”, μ’ αυτούς που πιστεύουν ότι αυτή η κοινωνία, αυτό το κράτος τους ανήκει. Να πούμε λοιπόν ότι δεν ανήκει σ’ αυτούς, ανήκει στον ελληνικό λαό, άρα ως εδώ και με την οικογενειοκρατία! Είμαστε μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα που ο λαός αποφασίζει!

Είπα όμως πριν ότι ο κ. Μητσοτάκης φοβάται πολύ και το δείχνει. Φοβάται τόσο που δεν τολμά να έρθει σε μια τηλεοπτική συζήτηση απέναντί μου, ενώπιος ενωπίω. Τη μία λέει ότι το δίλημμα των εκλογών είναι Μητσοτάκης ή Τσίπρας, την άλλη όμως αρνείται να έρθει να συγκριθούμε, ν’ αναπτύξουμε τα επιχειρήματά μας μπροστά στον ελληνικό λαό. Κρύβεται!

Θέλει να δοξαστεί κρυπτόμενος. Ή μάλλον λιβανιζόμενος από τους δημοσιογράφους της αρεσκείας του. Γιατί είναι κατανοητό να θέλει να κρυφτεί από εμένα, το καταλαβαίνω. Να κρύβεται όμως κι από δημοσιογράφους; Να επιλέγει ποια παρουσιάστρια θα του πάρει συνέντευξη στους τηλεοπτικούς σταθμούς, μη και τον ρωτήσουν τίποτα έξω από τα σκονάκια του;

Πρώτη φορά βλέπω τέτοιον πρωθυπουργό τόσο φοβισμένο. Τόσο χαμηλή είναι η αυτοπεποίθησή του; Αν είναι τόσο χαμηλή, γιατί δεν του βγάζουν δυο-τρεις δημοσκοπήσεις με 15 μονάδες μπροστά; Γιατί όταν του βγάζουν με 5-6 αγχώνεται.

Έβγαλε σήμερα, όμως, ένα προεκλογικό τηλεοπτικό σποτ. Ντύθηκε ΣΥΡΙΖΑ και μας είπε ότι θέλει καλύτερους μισθούς, αποτελεσματικό κράτος και καλύτερο ΕΣΥ. Αλήθεια, και τέσσερα χρόνια ποιος κυβερνούσε αυτό τον τόπο; Ο σωσίας του; Γιατί τα έκανε όλα χειρότερα και τώρα μας λέει “ψηφίστε με για να τα κάνω καλύτερα”; Ποιον νομίζει ότι κοροϊδεύει;

Σε λίγο θα πετάξει και τη γραβάτα και να φωνάζει “Δικαιοσύνη παντού”! Αλλά δεν μας εκπλήσσει, φίλες και φίλοι. Ο άνθρωπος που γαλουχήθηκε στις υποκλοπές των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων, τώρα επιχειρεί και υποκλοπές ξένης ιδεολογικής ιδιοκτησίας. Μια φορά υποκλοπέας, για πάντα υποκλοπέας.

Ας είναι όμως φίλες και φίλοι. Ό,τι και να κάνει, δεν μπορεί να ξεγελάσει αλλά ούτε να φοβίσει τους ανθρώπους. Γιατί ο κόσμος θαρρώ πως είναι φοβισμένος από μόνος του. Αλλά είναι φοβισμένος για ένα πράγμα: Μην τυχόν αυτός ο εφιάλτης που ζούμε αυτά τα χρόνια συνεχιστεί.

Και μόνο στην ιδέα ότι θα υπάρξει άλλη μια τέτοια τετραετία ζόφου, κόβεται η ανάσα των ανθρώπων. Ο κ. Μητσοτάκης αφήνει πίσω του μια κοινωνία που είδε το εισόδημα της να συρρικνώνεται. Είδε τη ζωή της να συρρικνώνεται. Σε μισθούς που εξανεμίζονται όπως ποτέ άλλοτε στο πρώτο δεκαπενθήμερο του μήνα. Στα νοίκια, στο ρεύμα, στα καύσιμα, στο σούπερ μάρκετ.

Αφήνει πίσω ένα κράτος που όχι απλά δεν έκανε τίποτα για να προστατεύσει τους πολίτες από την ακρίβεια, αλλά μετατράπηκε σε προστάτη των καρτέλ και της αισχροκέρδειας.

Αφήνει πίσω του στελέχη που τα εξέλεξε ο ελληνικός λαός για να τον εκπροσωπήσουν, και αυτοί έτρεχαν να του πάρουν τα σπίτια των ανθρώπων στους πλειστηριασμούς, όπως ο γνωστός κ. Πάτσης, βουλευτής του, μέχρι πρότινος.

Αφήνει πίσω του τα καλόπαιδα του κομματικού κράτους, αυτούς που έπεσαν το '19 σαν τις ακρίδες, για να πάρουν εκδίκηση που πέντε χρόνια είχαν μείνει εκτός του δημόσιου ταμείου.

Το χειρότερο πλήγμα όμως αυτής της τετραετίας είναι ότι ο κ. Μητσοτάκης χτύπησε την περηφάνια και την αξιοπρέπεια όλων εκείνων που υποτίθεται ότι ήρθε για να σώσει: Της λεγόμενης μεσαίας τάξης. Θυμάστε που μας κατηγορούσαν όταν στηρίζαμε τους αδύναμους, ότι κάνουμε επιδοματική πολιτική και αναδιανομή της φτώχειας εις βάρος της μεσαίας τάξης; Ε, αυτοί λοιπόν που μας κατηγορούσαν τότε για επιδοματική πολιτική κατόντησαν τη μεσαία τάξη να ζει με κουπόνια. Κουπόνια στο σούπερ μάρκετ, κουπόνια για να πας στο πρατήριο της βενζίνης, κουπόνια για να πληρώσεις το ρεύμα.

Αυτός όμως είναι ο τελικός τους στόχος. Αυτό, ξέρετε, δεν έτυχε, πέτυχε. Διότι εκεί οδηγεί το πρόγραμμα τους για την επόμενη τετραετία. Διεύρυνση των ανισοτήτων και συμπίεση των μεσαίων προς τα κάτω. Για να το πω απλά, δεν χωράει μεσαία τάξη στο σχέδιο τους. Δε χωράει η μεσαία τάξη και η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα στους πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης, που θα πάνε μισημένα και συμφωνημένα σε λίγους ομίλους.

Δεν χωράει η μεσαία τάξη όταν τα καρτέλ πρέπει να βγάζουν υπερκέρδη από τα τρόφιμα, τα καύσιμα, τις υπηρεσίες. Δεν χωράει η μεσαία τάξη όταν θα πρέπει να δουλεύεις χωρίς ωράρια, μαύρα και αδήλωτα, δήθεν για να γίνει η Ελλάδα ανταγωνιστική και δήθεν για να φέρει επενδύσεις.

Δεν υπάρχει χώρος για τη μεσαία τάξη. Δεν υπάρχει χώρος για τα λαϊκά στρώματα. Δεν υπάρχει χώρος για τις νέες και τους νέους, για τους συνταξιούχους.

Ήρθε λοιπόν η ώρα να τελειώσουμε με αυτή την επίπλαστη κανονικότητα της πιο απροσχημάτιστης, της πιο προκλητικής, της πιο χυδαίας, θα έλεγα, αδικίας.

Όταν μια χούφτα εταιρείες εμφανίζουν υπερκέρδη, ρεκόρ κερδών εικοσαετίας, πάνω από 1 δισεκατομμύριο η κάθε μία, την ίδια στιγμή που το χρέος των νοικοκυριών έχει αυξηθεί αυτά τα 4 χρόνια κατά 40 δισεκατομμύρια ευρώ, αντιλαμβάνεστε ότι αυτή δεν είναι μια εξίσωση που βγαίνει.

Όταν δεν υπάρχει καμία προστασία της πρώτης κατοικίας και για λίγες χιλιάδες ευρώ οι τράπεζες πρώτα, τα funds τώρα, παίρνουν σπίτια και επιχειρήσεις, σε μια χώρα που το κυβερνών κόμμα, που ψηφίζει αυτούς τους νόμους για την άρση της προστασίας πρώτης κατοικίας, έχει χρέος στις τράπεζες πάνω από 400 εκατομμύρια ευρώ, αλλά κανείς δεν λέει τίποτα γι' αυτό. Δεν μπορούν να προχωρήσουν έτσι τα πράγματα.

Όπου 4.200.000 Έλληνες πολίτες, η μισή Ελλάδα δηλαδή, έχει μη εξυπηρετούμενες δανειακές οφειλές σε τράπεζες, σε funds, χρέη στην Εφορία, στον ΕΦΚΑ. Και 1.000.000 τραπεζικοί λογαριασμοί έχουν κατασχεθεί τα τελευταία χρόνια.

Δεν μπορεί να προχωρήσει έτσι. Δεν γίνεται να προχωρήσουμε έτσι όταν τη στιγμή της ενεργειακής κρίσης, που κάθε χώρα προστατεύει τους πολίτες της, η «Μητσοτάκης Α.Ε.» στην Ελλάδα τι έκανε; Ιδιωτικοποίησε τη ΔΕΗ. Δεν γίνεται να προχωρήσουμε έτσι.

Δεν γίνεται να τάξεις στήριξη των συνταξιούχων και μέσα σε τέσσερα χρόνια να τους στερείς 7 δισεκατομμύρια ευρώ: 4,5 από τη 13^η σύνταξη που τότε τους φαινόταν “ψίχουλα”, αλλά είπαν θα τη διατηρήσουν και την κατάργησαν, και 2,5

δισεκατομμύρια από τα αναδρομικά που έβγαλε απόφαση το ΣτΕ αλλά τα στέρησαν και τα στερούν από τους συνταξιούχους.

Δεν γίνεται, επίσης, να έχουμε την περασμένη μόνο χρονιά 4,5 δισεκατομμύρια υπερέσοδα στα Δημόσια Ταμεία από τους έμμεσους φόρους και τον σταθερά υψηλό ΦΠΑ. Γιατί; Είναι όλη την Ευρώπη, μ' αυτό τον υψηλό πληθωρισμό, μείωσαν τον ΦΠΑ. Εδώ ακόμα και σήμερα έχουμε πληθωρισμό 14% στα τρόφιμα. Αλλά με τον υψηλό ΦΠΑ γεμίζουν τα Δημόσια Ταμεία.

Και πού πάνε αυτά τα χρήματα; Πού πάνε αυτές οι επιδοτήσεις; Πηγαίνουν στοχευμένα στα καρτέλ για να διατηρούν υψηλές τις τιμές και να συνεχίζουν να πλουτίζουν. Αυτό είναι το πλιάτσικο, η αναδιανομή του εισοδήματος, που έγινε στοχευμένα όλα αυτά τα χρόνια.

Αυτή είναι η Ελλάδα των αρίστων, αυτή είναι η περίφημη, όπως την είπαν, "Ελλάδα 2.0". Όπου το μηδέν είναι για τους πολλούς. Για τους λίγους, τους ισχυρούς, και το 2 και το 3 και το 13. Όσο είναι ο πολλαπλασιασμός των κερδών τους.

Το σχέδιο τους όμως, φίλες και φίλοι, δεν έχει μόνο οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες. Γιατί όσο κυβερνάται έτσι η χώρα, χωρίς έλεγχο, χωρίς λογοδοσία, με αλαζονεία και deals, υπάρχουν ακόμα μεγαλύτεροι κίνδυνοι.

Ξέρετε καλύτερα απ' όλους ότι έχουμε έναν απρόβλεπτο γείτονα. Εδώ δίπλα σας είναι. Η ιστορία σας έταξε στην πρώτη γραμμή. Και αναγνωρίζετε ακόμα περισσότερο απ' όλους την ανάγκη μιας σοβαρής, αποφασιστικής και εθνικά υπεύθυνης εξωτερικής πολιτικής. Πείτε μου τώρα τι μπορεί να σκεφτεί ένας κάτοικος των Δωδεκανήσων βλέποντας τις καταχωρήσεις σε όλο τον ευρωπαϊκό Τύπο για το λεγόμενο «Τουρκοαιγαίο»; Turkaegean, έτσι το βαφτίσανε. Τι μπορεί να σκεφτεί για την κυβέρνηση των υπερπατριωτών που το άφησε αυτό να συμβεί; Πιάστηκαν πάλι στον ύπνο; Δεν γνώριζαν; Δεν ήξερε πάλι ο ανήξερως πρωθυπουργός... Δεν είναι ότι πιάστηκαν στον ύπνο. Είναι ότι μας παρουσιάστηκαν ως «άριστοι» αλλά ξέχασαν να βάλουν ένα «Χ». «Άχρηστοι», όχι «άριστοι»!

Το «δεν ξέρω» είναι η καραμέλα που λένε διαρκώς. Δεν ήξερε για το Turkaegean, δεν ήξερε για την έκθεση Τσιόδρα, για τη θνησιμότητα στις ΜΕΘ, δεν ήξερε για τις υποκλοπές που γίνονταν στο διπλανό του γραφείο, δεν ήξερε, δήλωσε πρόσφατα, για την κατάντια στους σιδηρόδρομους, που οδήγησε στο θάνατο 57 συμπολίτες μας. Δεν ήξερε τι έκανε ο κ. Πάτσης που ήταν κοράκι κι έπαιρνε τα σπίτια των ανθρώπων. Δεν ήξερε ότι η κ. Μενδώνη διόρισε τον εκλεκτό του στο Εθνικό Θέατρο, τον κ. Λιγνάδη. Δεν ήξερε τίποτα. Ανήξερως. Ο ανήξερως πρωθυπουργός.

Εγώ έχω να σας πω ένα πράγμα όμως: Ήξερε δεν ήξερε, θα μάθει μια και καλή στις 21 του Μάη. Διότι εκεί τελειώνουν τα παιχνίδια. Εκεί τελειώνουν τα «δεν ήξερα». Γιατί αυτοί που θα πάνε στις κάλπες, ξέρουν και να κρίνουν και να συγκρίνουν.

Θέλω να σας πω κάτι: Δεν πάμε γερά μόνο για να φύγει η Δεξιά, αλλά για να φύγει η χειρότερη Δεξιά κυβέρνηση που έχει κυβερνήσει τον τόπο. Δεν είναι απλά Δεξιά. Είναι Ανώνυμη Εταιρεία, όπως είχε πει και η αείμνηστη Γεννηματά. Το είχε πρωτοπει. «Μαξίμου Α.Ε.» είχε πει. «Μητσοτάκης Α.Ε.» θα πω εγώ. Έχει την επωνυμία της οικογένειας η Ανώνυμη Εταιρεία.

Αυτή λοιπόν η κυβέρνηση ντροπιάζει ακόμα και τους Δεξιούς, τους συντηρητικούς συμπολίτες μας. Γι' αυτό λοιπόν θέλω, βεβαίως γερά να φύγει η Δεξιά, αλλά κυρίως γερά να φύγει αυτή η κυβέρνηση των μεγάλων ανισοτήτων.

Αυτή η κυβέρνηση της ακρίβειας, αυτή η κυβέρνηση των υποκλοπών, αυτή η κυβέρνηση που έχει συρρικνώσει το κράτος δικαίου. Αυτή η κυβέρνηση που μας έχει απομακρύνει πολύ από την ευρωπαϊκή κανονικότητα.

Η πολιτική αλλαγή, λοιπόν, αλλά κυρίως, -θέλω να σας πω, το σύνθημά μας, η δικαιοσύνη παντού-, δεν είναι μια ιδέα που γεννήθηκε σε κομματικά γραφεία. Είναι ανάγκη της κοινωνίας μας. Απαιτεί τη σιγουριά του σχεδίου και τις δυνάμεις που είναι σε θέση να την κάνουν πράξη.

Πρώτον λοιπόν, εμείς λέμε ότι ξέρουμε, έχουμε σαφές σχέδιο. Όποιος ψηφίζει ΣΥΡΙΖΑ, ψηφίζει για τέσσερα πράγματα. Τα λέω επιγραμματικά για να αποτυπώσουμε στη μνήμη μας και να τα μεταφέρουμε στους πολίτες που θα συναντήσουμε το επόμενο διάστημα:

- Αύξηση μισθών.
- Μείωση τιμών.
- Ρύθμιση χρεών.
- Ένα δίκαιο και αποτελεσματικό κράτος.

Και λέμε ότι ξέρουμε και μπορούμε. Ξέρουμε, γιατί είμαστε πια πιο έμπειροι από ποτέ, ξέρουμε πώς αυτά θα γίνουν πράξη. Με τρόπο ασφαλή, με απόλυτη συναίσθηση των συσχετισμών, με ρεαλισμό.

Και τι μας λένε όμως; Μας λένε διαρκώς «αυτά που προτείνετε δεν είναι ρεαλιστικά, πού θα βρείτε τα λεφτά;». Οι απευθείας αναθέσεις, οι παροχές στα μεγάλα συμφέροντα, το ξεπούλημα ακόμα και του νερού που είναι το δημόσιο αγαθό, είναι ρεαλιστικά γι' αυτούς. Αλλά σε ό,τι έχει να κάνει με φιλολαϊκά μέτρα, με μέτρα ανακούφισης της μεγάλης πλειοψηφίας, σπεύδουν να βάλουν την ταμπέλα: «Δεν είναι ρεαλιστικό». Και μας λένε δήθεν, επισύρουν το μπαμπούλα της χρεοκοπίας που αυτοί μας έφεραν, ποιο χρεοκόπησε τούτη τη χώρα το 2009 και το 2015; Ποια παράταξη χρεοκόπησε τη χώρα;

Η παράταξη που έβγαλε τη χώρα από τη χρεοκοπία και που κατάφερε να βγάλει τον λαμό της χώρας -μεταφορικά το λέω- έξω απ' το νερό, έρχονται τώρα να μας κουνήσουν το δάχτυλο και να μας πουν ότι αυτά που λέμε δεν είναι ρεαλιστικά.

Αλλά έχουν ένα μειονέκτημα, ξέρετε: Προχθές εγώ γύρισα από το Βερολίνο όπου συνάντησα τον Καγκελάριο Σολτς. Δεν είναι πια εκεί ο φίλος τους ο Σόιμπλε για να φωνάζουν «βάστα Σόιμπλε» κάθε φορά που η δημοκρατική παράταξη, ο ΣΥΡΙΖΑ θα προσπαθεί να ανυψώσει την κοινωνία και την οικονομία.

Πάμε όμως να δούμε ένα ένα τα μέτρα που εμείς προτείνουμε και να δούμε: είναι ρεαλιστικά;

Είναι ρεαλιστικός στόχος η αύξηση του βασικού μισθού στα 880 ευρώ και η θέσπιση ετήσιας τιμαριθμικής αναπροσαρμογής ώστε κάθε χρόνο, αν ανεβαίνει ο πληθωρισμός, να ανεβαίνει και ο μισθός;

Εμείς λέμε, ναι, είναι ρεαλιστικό. Γιατί αυτό δεν θα στηρίξει μόνο χιλιάδες νοικοκυριά, αλλά θα τονώσει τη ζήτηση, θα αναζωογονήσει την αγορά, θα παράξει θέσεις εργασίας.

Είναι ρεαλιστικός στόχος η αύξηση, μετά από 14 χρόνια που έχουν να δουν αύξηση οι δημόσιοι υπάλληλοι, κατά 10% όταν ο πληθωρισμός έχει ανέβει πάνω από 10%

τα τελευταία χρόνια; Εμείς λέμε, ναι, είναι, είναι ρεαλιστικό. Γιατί η οικονομία το αντέχει. Με 10 δισεκατομμύρια που μοιράστηκαν μεταξύ τους με τις απευθείας αναθέσεις θα έφταναν για αξιοπρεπείς μισθούς στο Δημόσιο για χρόνια πολλά, όχι μόνο για μια χρονιά. Αξιοπρεπείς μισθοί στο Δημόσιο όμως σημαίνουν μεγαλύτερη παραγωγικότητα, καλύτερες σχέσεις με τον πολίτη, και βέβαια τόνωση της ζήτησης και της αγοράς.

Είναι ρεαλιστικός στόχος η μείωση των τιμών; Ναι είναι ρεαλιστικός. Με μείωση του ΦΠΑ στα τρόφιμα και τα είδη πρώτης ανάγκης. Στην Ισπανία, σε άλλες χώρες ακόμα και μηδενικό ΦΠΑ έχουν θεσπίσει στα είδη μαζικής κατανάλωσης και διατροφής. Με μείωση επίσης του ΕΦΚ στα καύσιμα στο κατώτερο δυνατό επίπεδο που προβλέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση και με κατάργηση του ΕΦΚΑ στο αγροτικό πετρέλαιο.

Το Δημόσιο Ταμείο αντέχει αυτό το κόστος, πολύ περισσότερο που η μείωση των τιμών θα έχει ως συνέπεια την αύξηση της αγοραστικής κίνησης και των κρατικών εσόδων, ενώ θα είναι τεράστια η ανάσα για τα λαϊκά στρώματα και τη μεσαία τάξη.

Δεν γίνεται να αναφερόμαστε στην Ευρώπη α λα καρτ. Υπάρχει εμπειρία στη διαχείριση της κρίσης ακρίβειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και εργαλεία που εσκεμμένα εδώ η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει αφήσει αναξιοποίητα. Γιατί όταν μας λέει η ακρίβεια είναι εισαγόμενη, εμείς τους απαντάμε: Ναι, αλλά η αισχροκέρδεια είναι ελληνική και έχει τη σφραγίδα και την υπογραφή της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Είναι ρεαλιστικό να μπει ένα τέλος σ' αυτό το πάρτι με τη ΔΕΗ; Ναι, λέμε εμείς, είναι. Διότι η ΔΕΗ δεν είναι ιδιωτικό τσιφλίκι της «Μητσοτάκης Α.Ε.» και των φίλων της. Είναι Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού. Θα επανέλθει λοιπόν στο κράτος με κύριο μέλημά της, τη στήριξη του καταναλωτή και της παραγωγής.

Είναι ρεαλιστικός στόχος η ρύθμιση χρεών που αναγγείλαμε και περιγράψαμε αναλυτικά πριν από λίγες μέρες με τη συνυπογραφή της γυναίκας πολιτικής πολιτικού που συνέδεσε τ' όνομά της με την προστασία της πρώτης κατοικίας, της μεσαίας τάξης και των αδύναμων στην Ελλάδα τα δύσκολα χρόνια των μνημονίων, της Λούκας Κατσέλη. Είναι ρεαλιστικό; Εμείς λέμε ναι, είναι ρεαλιστικό. Με την προστασία της πρώτης κατοικίας, της επαγγελματικής στέγης και της αγροτικής γης, με τη διαφάνεια, τη φορολόγηση και τον έλεγχο στη δράση και τις συναλλαγές των funds.

Με τις 120 δόσεις και τη διαγραφή μέρους της ονομαστικής αξίας του χρέους, όπως κάναμε για τα χρέη στα Ασφαλιστικά Ταμεία των ελεύθερων επαγγελματιών του 2018, θα δώσουμε ανάσα αλλά θα δώσουμε και δυνατότητα στην οικονομία να λειτουργήσει. Γιατί όσο αυτά τα χρέη συσσωρεύονται, τόσο κανείς και τίποτα δεν θα προχωρά. Κανείς δεν θα αποπληρώνει.

Είναι όμως ρεαλιστικό να αποκτήσουμε ένα ΕΣΥ που θα είναι ισχυρό και προσβάσιμο για όλους; Εμείς λέμε, ναι, είναι. Είναι δύσκολο, αλλά μπορεί να γίνει. Γιατί δεν υπάρχει τίποτε πιο ρεαλιστικό και αναγκαίο, σε μια σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία, από την προστασία της υγείας και της ζωής των ανθρώπων. Κανένα κόστος δεν συγκρίνεται με το κόστος μιας άδικα χαμένης ζωής.

Αυτό είναι το δικό μας σχέδιο κι αυτή είναι η εγγύηση μας. Ο οδικός χάρτης που θα πορευτούμε, ο χάρτης της πολιτικής αλλαγής. Και αυτά που λέμε, αυτά που

προτείνουμε, αυτά που σχεδιάζουμε, είναι απότοκο της πείρας αλλά και της σχέσης μας με την κοινωνία.

Μπορούν λοιπόν να γίνουν αυτά; Αναρωτιούνται πολλοί. Μπορείτε να τα κάνετε, όταν έχετε απέναντί σας τα μεγάλα συμφέροντα, τη διαπλοκή κι αυτό το καθεστώς της διαφθοράς;

Απαντώ, απαντάμε, χωρίς καμιά επιφύλαξη: Ναι μπορούμε. Με μια προϋπόθεση όμως: Ότι όλα αυτά που λέμε και στοχεύουμε, που οραματιζόμαστε, θα τα αγκαλιάσει η πλειοψηφία του λαού μας. Και θα τα πιστέψει η πλειοψηφία του λαού μας. Μπορούμε όλα αυτά να τα κάνουμε πράξη, αν εσείς μπορείτε να τα πιστέψετε και να αγωνιστείτε για να τα κάνουμε μαζί πράξη. Μας ξέρετε άλλωστε καλά τόσα χρόνια.

Ξέρετε ότι εμείς είμαστε διαφορετικοί από τους άλλους. Κάποιες φορές κάναμε λάθη, δεν υπάρχει αμφιβολία, αλλά ξέρετε ότι είμαστε διαφορετικοί. Δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Εμείς δεν είμαστε γόνοι, δεν είμαστε επαγγελματίες της εξουσίας, δεν ανήκουμε σε δυναστείες που για δεκαετίες κυβερνούν τη χώρα.

Μας γνωρίσατε, γνωριστήκαμε στη μάχη. Στη μάχη για μια καλύτερη κοινωνία, πιο δίκαιη. Για να βγει η Ελλάδα από το τέλμα της χρεοκοπίας. Όταν με τη χώρα χρεοκοπημένη, διαλυμένη, ήμασταν αναγκασμένοι να συμμαζέψουμε το χάος που άφησαν οι προηγούμενοι. Εκεί μας γνωρίσατε, εκεί γνωριστήκαμε.

Δεν φτιάξαμε εμείς αυτό το κράτος, το κράτος με το ρουσφέτι, με τη διαφθορά, με τη διαπλοκή. Δεν φτιάξαμε εμείς αυτό το δημόσιο χρέος. Αφήσαμε το '19 ένα χρέος ρυθμισμένο και 356 δισεκατομμύρια το δημόσιο χρέος. Έχει πάει τώρα 400 δισεκατομμύρια, τέσσερα χρόνια διακυβέρνηση Μητσοτάκη.

Βρεθήκαμε στις πιο δύσκολες στιγμές που βρέθηκε η ελληνική οικονομία και η χώρα στην προηγούμενη διακυβέρνηση. Και είχαμε υποχρέωση βγάλουμε με θυσίες τη χώρα από τον βάλτο που άλλοι την έριξαν.

Να ρυθμίσουμε το χρέος που άλλοι συσώρευσαν και να μαζέψουμε 37 δισεκατομμύρια στα Δημόσια Ταμεία. Τόσα αφήσαμε. Οι άλλοι τα άφησαν άδεια. Δεν τα βάλουμε αυτά τα χρήματα στις τσέπες μας, στους λογαριασμούς μας, δεν τα διοχετεύσαμε σε κάποια offshore. Δεν έχουμε εμείς offshore εταιρείες, άλλοι έχουν offshore εταιρείες. Εμείς έχουμε λευκό πολιτικό μητρώο.

Κάναμε και λάθη, υπηρετώντας όμως μια σωστή πολιτική. Κάναμε και λάθη και μάθαμε από αυτά. Αλλά και τα Δημόσια Ταμεία αφήσαμε γεμάτα, και το χρέος ρυθμισμένο, και την Ελλάδα έξω από τα μνημόνια και μέσα στις αγορές με δώδεκα τρίμηνα ανάπτυξης.

Κι αυτοί ήρθαν και τα βρήκαν έτοιμα. Βρήκαν τα λεφτά στα Ταμεία, βρήκαν το χρέος ρυθμισμένο, βρήκαν την οικονομία σε τροχιά. Και αντί να έχουν την υποχρέωση, όπως εμείς, να μαζέψουν 40 δισ., είχαν την ευχέρεια να ξοδέψουν 60.

Και θέλω να αναρωτηθείτε; Αν εμείς αντί να έχουμε την υποχρέωση να μαζέψουμε 40, είχαμε την ευχέρεια να ξοδέψουμε 60, πού θα ήταν τώρα η χώρα; Ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα; Ποιος θα ήταν ο απολογισμός; Να είστε βέβαιοι ότι τα νοσοκομεία μας θα στέκονταν στα πόδια τους, η κοινωνική συνοχή θα είχε ενισχυθεί, μισθοί και συντάξεις θα είχαν δει αυξήσεις, οι αδύναμοι θα είχαν δει άσπρη μέρα, το κράτος πρόνοιας θα ήταν εκεί για να στηρίζει όλους τους ανθρώπους.

Να όμως που οι δράστες της χρεοκοπίας, οι αυτουργοί της καταστροφής, οι ένοχοι για την κοινωνική και οικονομική τραγωδία, μας κουνούν τώρα και το δάχτυλο. Για να φτάσουν να πουν προχθές -είτε ο κ. Μητσοτάκης- να πει πριν λίγες μέρες, «ο ΣΥΡΙΖΑ μας έφερε τα μνημόνια».

Ο πανικός του είναι μεγάλος. Αλλά ξέρετε κάτι; Αυτή είναι η κλασική στρατηγική των fake news που χρησιμοποιούν στην Ευρώπη και στον κόσμο αυτοί που ονομάζουν alt-right Ακροδεξιά -ο Τραμπ, ο Τραμπισμός αυτό έχει διδάξει. Το μεγαλύτερο ψέμα το παρουσιάζουν ως αλήθεια. Όμως ο ελληνικός λαός δεν τρώει κουτόχορτο. Πλησιάζει η ώρα που θα κριθούμε όλοι απ' αυτό το λαό. Και αξίζει στη πορεία προς τις κάλπες, φίλες και φίλοι, κάθε αναποφάσιτος, κάθε πολίτης, ό,τι κι αν ψήφισε στις τελευταίες εκλογές, να αναρωτηθεί: Αφού τα καταφέραμε σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες, δεν είναι ρεαλιστικό να τα καταφέρουμε και τώρα που η χώρα είναι έξω από τα μνημόνια, που δεν υπάρχουν καταναγκασμοί, που έχουμε για πρώτη φορά εμείς την ευχέρεια να ακολουθήσουμε το δικό μας πρόγραμμα, τη δική μας πολιτική;

Μπορούμε, λοιπόν. Το δίπτυχο του ρεαλισμού μας είναι: Ξέρουμε – μπορούμε. Άρα, όταν κάποιος μας λένε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει μια δεύτερη ευκαιρία, τους απαντάμε: Θέλουμε την πρώτη ευκαιρία να κυβερνήσουμε με βάση το δικό μας σχέδιο, με βάση το δικό μας πρόγραμμα, με βάση τη δική μας στρατηγική. Και αυτή θα είναι μια ευκαιρία όχι μόνο για το ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και για την Ελλάδα, για την ελληνική κοινωνία.

Πολίτες της Κω, πολίτες της Δωδεκανήσου, προσπάθησα με δυο λόγια, με σύντομα λόγια -δεν ήταν δύο, ήταν αρκετά-, αλλά όσο πιο σύντομα μπορούσα, να σας περιγράψω τον οδικό μας χάρτη προς τις εκλογές. Τον δρόμο που θέλουμε να χαράξουμε μαζί για να επιστρέψει η δικαιοσύνη στον τόπο. Και για να μπει επιτέλους η πατρίδα σ' έναν δρόμο αισιοδοξίας και ελπίδας.

Αλλά υπάρχει μία σημαντική προϋπόθεση για όλο αυτό, ένα πρώτο σημαντικό βήμα που θα αλλάξει τα δεδομένα και την κεκτημένη ταχύτητα μιας πολιτικής που αφήνει πίσω της καταστροφικό τοπίο. Κι αυτό το βήμα -και δεν το λέω ούτε ως σχήμα λόγου ούτε για να ψηφοθηρήσω, ούτε για να αποκλείσω την επιλογή πολιτών σε μια πιο χαλαρή ψήφο-, το λέω γιατί έτσι είναι η πραγματικότητα, το λέω γιατί οι εκλογές της απλής αναλογικής δεν είναι οι εκλογές της χαλαρής ψήφου. Βγάζουν κυβερνήσεις. Στις 21 του Μάη, θα έχουμε συσχετισμούς που μπορούν να βγάλουν κυβέρνηση χωρίς να χρειαστεί να πάμε σε δεύτερες ή σε τρίτες πολιτικές εκλογές αστάθειας, αβεβαιότητας, περιπέτειας για τον τόπο. Η προϋπόθεση λοιπόν αυτή είναι το βράδυ της 21^{ης} του Μάη ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία να είναι πρώτος, καθαρά πρώτος στον κάλπη, στη λαϊκή ετυμηγορία.

Και θα σας το πω όσο πιο απλά μπορώ: Αν αυτό το καθεστώς που μας ταλαιπώρησε τέσσερα χρόνια πρέπει να ηττηθεί, η ψήφος που θα το κάνει να ηττηθεί, η ψήφος που θα κάνει τη Νέα Δημοκρατία να χάσει, είναι η ψήφος που θα κάνει τον ΣΥΡΙΖΑ να κερδίσει. Δεν υπάρχει άλλη εκδοχή.

Η ψήφος που πονάει το κατεστημένο περισσότερο από κάθε άλλη ψήφο, λοιπόν, είναι η ψήφος του ΣΥΡΙΖΑ. Διότι δεν υπάρχει, και μαθηματικά αλλά κυρίως πολιτικά, αλλαγή χωρίς νίκη του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν υπάρχει ανάσα χωρίς νίκη του ΣΥΡΙΖΑ.

Μόνο νίκη του ΣΥΡΙΖΑ σημαίνει εντολή αλλαγής και προοδευτική κυβέρνηση την επόμενη μέρα των εκλογών.

Μόνο η νίκη του ΣΥΡΙΖΑ βάζει στο περιθώριο τις δυνάμεις που δυναστεύουν την Ελλάδα και φέρνει στο προσκήνιο την κοινωνία.

Μόνο η νίκη του ΣΥΡΙΖΑ δίνει προοδευτική κυβέρνηση στις 22 του Μάη, χωρίς περιπέτειες.

Μόνο νίκη του ΣΥΡΙΖΑ επιβάλλει με τη θέληση του λαού προοδευτική κυβέρνηση συνεργασίας, για πρώτη φορά στον τόπο.

Και μην ακούτε τη προπαγάνδα φόβου των φοβισμένων, είναι φοβισμένοι και θέλουν να μετατρέψουν το δικό τους φόβο σε φόβο της κοινωνίας. Μην τους ακούτε.

Δεν σχηματίζουν ποτέ κυβέρνηση οι ηττημένοι. Κυβερνήσεις σχηματίζουν πάντα και παντού οι νικητές. Και θα είμαστε νικητές στις 21 του Μάη! Και θα σχηματίσουμε κυβέρνηση προοδευτικής συνεργασίας!

Η προοδευτική κυβέρνηση θα είναι προϊόν της νίκης του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και της νίκης του ελληνικού λαού. Θα είναι προϊόν της δικής σας νίκης.

Γι' αυτό σας καλώ, από σήμερα και μέχρι τις κάλπες, τις επόμενες 30 μέρες να μη χάσουμε καιρό. Να βρεθούμε σπίτι σπίτι, γειτονιά τη γειτονιά, να μιλήσουμε με τους ανθρώπους. Εμείς δεν έχουμε τα Μέσα Ενημέρωσης να κάνουν προπαγάνδα για μας. Έχουμε όμως τα επιχειρήματα. Έχουμε τον καθαρό και έντιμο πολιτικό μας λόγο. Έχουμε τις προτάσεις μας. Έχουμε το πρόγραμμά μας!

Αυτά θέλουμε να είναι τα όπλα μας σ' αυτή την κρίσιμη εκλογική αναμέτρηση. Σας καλώ λοιπόν να γίνετε εσείς οι φορείς της μεγάλης αλλαγής που έχει ανάγκη ο τόπος.

Να γίνετε εσείς η αλλαγή που προσδοκούμε να έρθει στις 21 του Μάη. Και να δώσουμε ξανά, με περηφάνια, την πρωτιά στον ΣΥΡΙΖΑ και στη Δημοκρατική Παράταξη και στα Δωδεκάνησα! Σ' αυτόν τον δημοκρατικό τόπο που έχει τη μεγάλη παράδοση των αγώνων για τη δημοκρατία. Που κράτησε πάντοτε ψηλά το λάβαρο των αγώνων του λαού μας για δημοκρατία, ελευθερία και προκοπή!

Θέλω να σας ευχαριστήσω θερμά, γι' αυτή την πολύ ζεστή παρουσία σας σήμερα εδώ στην Κω. για μια σπουδαία συγκέντρωση νίκης, εδώ στην Κω. Και να μεταφέρουμε το μήνυμα από την Κω στη Ρόδο, στην Κάρπαθο, στην Κάλυμνο, στην Τήλο, σε όλα τα νησιά, σε όλα τα Δωδεκάνησα.

Πάμε μαζί για τη μεγάλη νίκη. Και θα είμαι κι εγώ δίπλα σας, σ' αυτόν τον αγώνα. Και ως υποψήφιος αλλά και αύριο από όποια θέση, και κυρίως από τη θέση του πρωθυπουργού, να στηρίξω τα Δωδεκάνησα. Να στηρίξω τα νησιά μας, να στηρίξω τους νησιώτες μας.

Διότι «δικαιοσύνη παντού», σημαίνει προτεραιότητα στα νησιά μας.

Γεια σας! Καλή δύναμη!

Καλούς αγώνες και με τη νίκη!

Φωτογραφίες:

https://drive.google.com/drive/folders/1MAyPsOrCYErKMBxFLa6KLXh-pXD774sb?usp=share_link